

Bryssel den 1 december 2017
(OR. en)

14958/17

**Interinstitutionellt ärende:
2016/0397 (COD)**

**SOC 765
EMPL 583
CODEC 1926**

RAPPORT

från:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)
till:	Rådet
Föreg. dok. nr:	14013/17 REV 2
Komm. dok. nr:	15642/16 + ADD 1 - ADD 8 - COM(2016) 815 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om ändring av förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och av förordning (EG) nr 987/2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 (Text av betydelse för EES och Schweiz) – Partiell allmän riktlinje

I. INLEDNING

Den 13 december 2016 lade kommissionen fram ett förslag om ändring av förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och av förordning (EG) nr 987/2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004. Förslagets övergripande syfte är att fortsätta moderniseringen av EU:s bestämmelser om samordning av de sociala trygghetssystemen genom att göra dem tydligare och rättvisare och genom att förbättra deras verkställbarhet, och på så sätt bidra till främjandet av den fria rörligheten för personer inom EU.

Förslaget är i synnerhet inriktat på följande fem områden: i) arbetslöshetsförmåner, ii) förmåner vid långvarigt vårdbehov, iii) tillgång för rörliga medborgare utanför arbetskraften till vissa sociala förmåner, iv) familjeförmåner och v) lagstiftning tillämplig på utstationerade och utsända arbetstagare och personer som arbetar i två eller flera medlemsstater.

Den föreslagna rättsliga grunden är artikel 48 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, vilket innebär ett krav på att Europaparlamentet och rådet beslutar i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

Europaparlamentet har ännu inte avgett sitt yttrande vid första behandlingen.

Europeiska ekonomiska och sociala kommittén avgav sitt yttrande den 5 juli 2017.

Regionkommittén avgav sitt yttrande vid sitt möte den 12–13 juli 2017.

II. DISKUSSIONERNA I RÅDETS FÖRBEREDANDE ORGAN

Under det estniska ordförandeskapet inledde arbetsgruppen för sociala frågor (nedan kallad *arbetsgruppen*) behandlingen av de delar av förslaget som rör förmåner vid långvarigt vårdbehov och familjeförmåner. Det fördes mycket komplicerade tekniska diskussioner vid nio möten¹.

Förmåner vid långvarigt vårdbehov

I sitt förslag införde kommissionen förmåner vid långvarigt vårdbehov som en särskild gren. Förmåner vid långvarigt vårdbehov har tidigare setts som en del av sjukförmåner. Syftet med denna nya gren är att återspegla dessa förmåners ökande betydelse och antal i de nationella sociala trygghetssystemen till följd av det åldrande samhället.

¹ Den 5–6 juli, den 6–7 september, den 3–4 oktober, den 30 oktober och den 15–16 november 2017

Efter mycket komplicerade tekniska diskussioner och intensiv brainstorming i arbetsgruppen har ordförandeskapet ändrat definitionen av förmåner vid långvarigt vårdbehov i förordning (EG) nr 883/2004 (nedan kallad *grundförordningen*) i syfte att hantera de olika systemen i medlemsstaterna. Ordförandeskapet har även föreslagit att lägga till ett nytt skäl 24a som ytterligare klargör det underliggande konceptet *vårdbehov på grundval av funktionsnedsättning*. I detta skäl klargörs även skillnaden mellan de förmåner som omfattas av förordningens tillämpningsområde och de som inte omfattas, i linje med rättspraxis från Europeiska unionens domstol.

Vad gäller samordningen av förmåner vid långvarigt vårdbehov föreslog kommissionen ett särskilt kapitel om förmåner vid långvarigt vårdbehov där bestämmelserna i avdelning III kapitel 1 i grundförordningen (förmåner vid sjukdom, moderskaps- och likvärdiga faderskapsförmåner) ska gälla i tillämpliga delar. Arbetsgruppen intog ett liknande förhållningssätt, men valde att integrera bestämmelserna om förmåner vid långvarigt vårdbehov i kapitel 1 i stället för att placera dem i ett separat kapitel. Arbetsgruppen behandlade de enskilda bestämmelserna i detta kapitel och föreslog justeringar med avseende på förmåner vid långvarigt vårdbehov i artiklarna 19, 20 och 30 i grundförordningen respektive artikel 25 i förordning (EG) nr 987/2009 (genomförandeförordningen) utöver de som redan föreslagits av kommissionen. Ordförandeskapet har också föreslagit att definitionen av vårdförmåner delas upp i två led på grund av den långvariga vårdens särskilda karaktär.

På grundval av delegationernas synpunkter har ordförandeskapet för en ny bilaga XII upprättat en förteckning över förmåner vid långvarigt vårdbehov som utges med avvikelse från artikel 33a.2, utifrån vilken medlemsstaterna får samordna vissa förmåner vid långvarigt vårdbehov i enlighet med andra kapitel i avdelning III i grundförordningen, under förutsättning att resultatet av denna samordning generellt sett är åtminstone lika gynnsamt för förmånstagarna. Det rådde bred enighet om att artikel 34.1 och 34.3 i grundförordningen, som innehåller bestämmelser för att förhindra sammanträffande, ska vara tillämplig även i dessa fall.

I syfte att fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig för förmåner vid långvarigt vårdbehov vad gäller barn har en hänvisning gjorts till motsvarande befintliga regler i kapitlet om familjeförmåner.

Familjeförmåner

Kommissionen föreslog att familjeförmåner avsedda att ersätta inkomstbortfall under perioder för vård av barn ska betraktas som enskilda rättigheter, och således inte som härledda rättigheter. Kommissionen föreslog dessutom att den sekundära behöriga medlemsstaten ges möjligheten att betala förmånen fullständigt.

Efter ingående tekniska diskussioner, intensiv brainstorming och ett intensivt redaktionellt arbete i arbetsgruppen anpassades texten i artikel 68b.1 och det tillhörande skälet 35a i grundförordningen till konceptet förmåner för ersättning av inkomstbortfall. Syftet med detta är att täcka även enskilda förmåner vid vård av barn som tilldelas icke-förvärvsarbetande föräldrar som vårdar ett barn och som av detta skäl inte kan ta anställning.

Som svar på delegationernas begäran att ta hänsyn till mål C-347/12 (Wiering) föreslog ordförandeskapet att beräkningsreglerna för tilläggsbeloppet endast tillämpas för förmåner av samma slag. Med beaktande av de särskilda egenskaperna hos de olika familjeförmånerna i medlemsstaterna enades arbetsgruppen även om att särskilja mellan två kategorier av familjeförmåner.

Arbetsgruppen upprättade dessutom i del 1 av den nya bilaga XIII en förteckning över familjeförmåner av enskild karaktär enligt artikel 68b.1 samt, i del 2 av bilaga XIII, en förteckning över länder som avviker från bestämmelsen för att förhindra sammanträffande enligt artikel 68.2 och som önskar betala förmånen fullständigt.

Den 24 november 2017 diskuterade Coreper den kompromisstext som var resultatet av arbetsgruppens arbete och enades om att lägga fram den för rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) för uppnående av en partiell allmän riktlinje.

Den godkända texten återfinns i bilaga I (förmåner vid långvarigt vårdbehov) och bilaga II (familjeförmåner) till denna rapport.

Numreringen av punkterna avser kommissionens förslag (dok. 15642/16).

Kvarstående reservationer

SK vidhåller sin allmänna granskningsreservation och en språkreservation.

DK, NL, PL och UK vidhåller sina parlamentsreservationer.

Kommissionen har bekräftat att den i detta skede står fast vid sitt ursprungliga förslag och vidhåller en granskningsreservation mot alla eventuella ändringar av det.

III. SLUTSATS

Rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) uppmanas att vid sitt möte den 7 december 2017 nå fram till en partiell allmän riktlinje om den bifogade kompromisstexten.

Bestämmelser i förslaget som rör *Långvarig vård*Förordning (EG) nr 883/2004*Skäl 24*

I enlighet med domstolens rättspraxis bör förmåner vid långvarigt vårdbehov för försäkrade personer och deras familjemedlemmar i princip fortsätta att samordnas i enlighet med bestämmelserna för sjukförmåner. Dessa bestämmelser bör emellertid ta hänsyn till den särskilda karaktären hos förmåner vid långvarigt vårdbehov. Det är också nödvändigt att föreskriva särskilda bestämmelser vid sammanträffande av kontantförmåner vid långvarigt vårdbehov och vårdförmåner vid långvarigt vårdbehov.

Skäl 24a

Förmåner vid långvarigt vårdbehov avser endast sådana förmåner som har som främsta syfte att tillgodose vårdbehoven för en person som under längre tid på grund av en funktionsnedsättning orsakad av till exempel hög ålder, funktionshinder eller sjukdom behöver betydande hjälp från andra för att kunna utföra grundläggande aktiviteter i det dagliga livet. Förmåner vid långvarigt vårdbehov avser dessutom endast sådana förmåner som kan anses vara socialförsäkringsförmåner i den mening som avses i förordningen. I enlighet med domstolens rättspraxis i, till exempel, mål C-433/13 (kommissionen mot Republiken Slovakien) är socialförsäkringsförmåner sådana förmåner som beviljas mottagaren, utan någon individuell och skönsässig bedömning av dennes personliga behov, på grundval av en situation som definieras i lag, och begreppet *förmåner vid långvarigt vårdbehov* bör tolkas i enlighet med detta. Förmåner vid långvarigt vårdbehov inbegriper i synnerhet inte socialhjälp och medicinsk hjälp. Förmåner som beviljas på skönsässig grund efter en individuell bedömning av sökandens personliga behov är inte sådana förmåner vid långvarigt vårdbehov som omfattas av denna förordning.

Artikel 1

Definitioner

c) *försäkrad person*: i fråga om de grenar av trygghetssystemen som omfattas av bestämmelserna i avdelning III, kapitlen 1 och 3, varje person som uppfyller villkoren i lagstiftningen i den medlemsstat som är behörig enligt bestämmelserna i avdelning II för rätt till en förmån, med beaktande av bestämmelserna i denna förordning.

i) 1) ii) I fråga om vårdförmåner enligt avdelning III, kapitel 1, en person som definieras eller erkänns som familjemedlem eller som betecknas som medlem av hushållet enligt lagstiftningen i den medlemsstat där denne är bosatt.

va) *vårdförmåner*:

- i) enligt avdelning III kapitel 1, i fråga om förmåner vid sjukdom, moderskaps- och likvärdiga faderskapsförmåner, vårdförmåner som tillhandahålls enligt en medlemsstats lagstiftning vilka är avsedda att tillhandahålla, tillgängliggöra, direkt betala eller ersätta kostnaden för sjukvård och sjukvårdsprodukter samt sidotjänster till denna vård.
- ii) enligt avdelning III kapitel 1, i fråga om förmåner vid långvarig vård, vårdförmåner som tillhandahålls enligt en medlemsstats lagstiftning vilka är avsedda att tillhandahålla, tillgängliggöra, direkt betala eller ersätta kostnaden för långvarig vård enligt definitionen i led vb),

vb) *vårdförmån vid långvarigt vårdbehov*: varje vårdförmån eller kontantförmån vars syfte är att tillgodose vårdbehoven för en person som under längre tid på grund av en funktionsnedsättning behöver betydande hjälp av en annan person eller personer för att utföra grundläggande aktiviteter i det dagliga livet, till stöd för hans/hennes självbestämmande. detta inbegriper förmåner för samma ändamål som beviljas personer som tillhandahåller sådan hjälp.

Artikel 3

Sakområden

1. Denna förordning skall tillämpas på all lagstiftning om de grenar av den sociala tryggheten som rör
 - a) förmåner vid sjukdom och långvarigt vårdbehov,
 - ba) [...]

Artikel 11

Allmänna bestämmelser

2. Vid tillämpningen av denna avdelning skall de personer som med anledning av sitt arbete som anställd eller sin verksamhet som egenföretagare erhåller en kontantförmån anses utöva denna verksamhet. Detta skall inte gälla ersättning i form av pensioner vid invaliditet eller ålderdom eller pensioner till efterlevande eller ersättning i form av pension vid olycksfall i arbetet eller arbetssjukdomar och inte heller kontanta förmåner vid långvarig vård till den vårdbehövande.

Avdelning III, kapitel 1

**Förmåner vid sjukdom, förmåner vid långvarigt vårdbehov, moderskaps- och likvärdiga
faderskapsförmåner**

Artikel 19

Vistelse utanför den behöriga medlemsstaten

1. Om inte annat följer av punkt 2 skall en försäkrad person och dennes familjemedlemmar som vistas i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten ha rätt till de vårdförmåner som av medicinska skäl eller på grund av behovet av långvarig vård blir nödvändiga under vistelsen med beaktande av förmånernas karaktär och vistelsens förväntade längd. Dessa förmåner skall för den behöriga institutionens räkning utges av institutionen på vistelseorten i enlighet med den lagstiftning som den tillämpar, som om de berörda personerna vore försäkrade enligt denna lagstiftning.

Vårdförmåner, inklusive förmåner i samband med kroniska eller tidigare sjukdomar, förlossning eller långvarig vård omfattas inte av denna artikel om syftet med vistelsen i en annan medlemsstat är att få dessa förmåner.

2. Den administrativa kommissionen skall fastställa en förteckning över vårdförmåner som, för att de skall kunna utges under en vistelse i en annan medlemsstat, av praktiska skäl förutsätter en i förväg upprättad överenskommelse mellan den berörda personen och den institution som tillhandahåller förmånen.

Artikel 20

**Resa i syfte att erhålla vårdförmåner – Tillstånd till lämplig behandling utanför
bosättningsmedlemsstaten**

1. Om inte annat följer av denna förordning skall en försäkrad person, som reser till en annan medlemsstat för att under vistelsen där erhålla sådana vårdförmåner som avses i artikel va i) i denna förordning söka tillstånd från den behöriga institutionen.

Artikel 30

Pensionstagares avgifter

1. Den institution i en medlemsstat som enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar skall göra avdrag från pensionen för att täcka avgifter för att erhålla sjukförmåner, förmåner vid långvarigt vårdbehov moderskaps- och likvärdiga faderskapsförmåner får begära och återkräva sådana avgifter, beräknade i enlighet med den lagstiftning som den tillämpar endast om en institution i den berörda medlemsstaten skall betala kostnaderna för de förmåner som utges enligt artiklarna 23–26.
2. När, i de fall som anges i artikel 25, inbetalning av avgifter eller liknande betalningar enligt lagstiftningen i den medlemsstat där den berörda pensionstagaren är bosatt utgör en förutsättning för att erhålla sjukvårdsförmåner, förmåner vid långvarig vård, moderskaps- och likvärdiga faderskapsförmåner får dessa avgifter inte krävas in på grundval av bosättningen.

Artikel 32

Prioritering av rätten till vårdförmåner – särskild bestämmelse om familjemedlemmars rätt till förmåner i bosättningsmedlemsstaten

3. Om en familjemedlem har en härledd rätt till förmåner enligt flera medlemsstaters lagstiftning ska följande prioritetsregler tillämpas:
 - a) Om det gäller rättigheter som förvärvats på olika grunder ska prioritetsordningen vara följande:
 - i) Rättigheter som den försäkrade personen förvärvat på grund av arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare.
 - ii) Rättigheter som den försäkrade personen förvärvat på grund av uttag av pension.
 - iii) Rättigheter som den försäkrade personen förvärvat på grund av bosättning.

- b) Om det gäller härledda rättigheter som förvärvats på samma grunder ska prioritetsordningen fastställas efter familjemedlemmens bosättningsort som tilläggs-kriterium.
- c) Om det är omöjligt att fastställa en prioritetsordning enligt föregående kriterier ska, som sista kriterium, den försäkrade personens längsta försäkringsperiod i ett nationellt pensionssystem tillämpas.

Artikel 33a

Förmåner vid långvarigt vårdbehov

- 1. Administrativa kommissionen ska utarbeta en utförlig förteckning över förmåner vid långvarigt vårdbehov som uppfyller kriterierna i artikel 1 vb i denna förordning genom att specificera vilka som utgör vårdförmåner och vilka kontantförmåner och om förmånen tillhandahålls den vårdbehövande eller den person som tillhandahåller vården.
- 2. Om en förmån vid långvarigt vårdbehov som omfattas av detta kapitel också har särdrag av förmåner som samordnas i enlighet med ett annat kapitel i avdelning III får en medlemsstat genom undantag samordna sådana förmåner i enlighet med reglerna i det senare kapitlet, förutsatt att resultatet av en sådan samordning är minst lika gynnsamt för förmånstagarna som om förmånen hade samordnats som en förmån vid långvarigt vårdbehov enligt detta kapitel och förmånen förtecknas i bilaga XII med angivande av vilket kapitel i avdelning III som är tillämpligt.
- 2a. Artikel 34.1 och 34.3 i förordningen ska också tillämpas på de förmåner som anges i bilaga XII.

Artikel 34

Sammanträffande av förmåner vid långvarigt vårdbehov

1. Om en person som erhåller sådana kontantförmåner vid långvarigt vårdbehov som föreskrivs i artiklarna 21 eller 29, samtidigt och enligt detta kapitel har rätt att kräva vårdförmåner för samma ändamål från institutionen där personen är bosatt eller vistas i en annan medlemsstat, och ersättning för kostnaderna för dessa vårdförmåner även ska betalas av en institution i den första medlemsstaten enligt artikel 35, ska den allmänna bestämmelsen om förhindrande av sammanträffande av förmåner i artikel 10 tillämpas, varvid endast följande begränsning ska gälla: Om den berörda personen begär och erhåller vårdförmåner, ska kontantförmånen minskas med beloppet på den vårdförmån som begärs eller kan begäras från den institution i den första medlemsstaten som är skyldig att ersätta kostnaden.
2. [...]
3. Två eller flera medlemsstater, eller deras behöriga myndigheter, får komma överens om andra eller kompletterande åtgärder, som dock inte ska vara mindre gynnsamma för de berörda personerna än de principer som fastställs i punkt 1.
- 3a. Om det, under samma period och för samma barn, föreskrivs kontantförmåner vid långvarigt vårdbehov i lagstiftningen i mer än en medlemsstat ska de prioritetsregler vid sammanträffande av förmåner som fastställs i artikel 68.1 tillämpas.

BILAGA XII (ny)

FÖRMÅNER VID LÅNGVARIGT VÅRDBEHOV SOM UTGES MED AVVIKELSE FRÅN ARTIKEL 33a.2

(Artikel 33a.2)

ÖSTERRIKE

Kontantförmån vid långvarigt vårdbehov (förbundslag om förmåner vid långvarigt vårdbehov, BGBl. I Nr. 110/1993, i ändrad lydelse) som beviljas till följd av olycksfall i arbetet eller arbetssjukdomar och som samordnas i enlighet med avdelning III kapitel 2 (Förmåner relaterade till olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar).

FRANKRIKE

- a) Bidrag vid ständig tillsyn (artikel L.355-1 i lagen om social trygghet) samordnas i enlighet med avdelning III kapitel 4 (Förmåner vid invaliditet) eller i enlighet med avdelning III kapitel 5 (Ålders- och efterlevandepensioner) beroende på vilken ytterligare förmån utöver vårdtillägget som utbetalas.
- b) Tilläggsförmån vid ständig tillsyn (artikel L.434-2 i lagen om social trygghet) samordnas i enlighet med avdelning III kapitel 2 (Förmåner relaterade till olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar).

TYSKLAND

Förmåner vid långvarigt vårdbehov avseende olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar (44 § i volym VII av den tyska sociallagen) samordnas i enlighet med avdelning III kapitel 2 (Förmåner relaterade till olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar).

POLEN

Vårdtillägg (lagen av den 17 december 1998 om ålderdomsförmåner och invalidförmåner från socialförsäkringskassan) samordnas i enlighet med avdelning III kapitel 4 (Förmåner vid invaliditet) eller enligt avdelning III kapitel 5 (Ålders- och efterlevandepensioner) beroende på vilken ytterligare förmån utöver vårdtillägget som utbetalas.

Avdelning III, kapitel 1

**Förmåner vid sjukdom, förmåner vid långvarigt vårdbehov, moderskaps- och likvärdiga
faderskapsförmåner**

Artikel 23

**Tillämpliga bestämmelser när det finns flera än ett system i bosättnings- eller
vistelsemedlemsstaten**

Om bosättnings- eller vistelsemedlemsstatens lagstiftning omfattar flera än ett försäkringssystem vid sjukdom, långvarig vård, moderskap eller faderskap för flera än en kategori av försäkrade personer, ska de tillämpliga bestämmelserna enligt artiklarna 17, 19.1, 20, 22, 24 och 26 i grundförordningen vara bestämmelserna i lagstiftningen om det allmänna systemet för anställda.

Artikel 24

Bosättning i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten

3. Denna artikel ska även gälla de personer som avses i artiklarna 22, 24, 25 och 26 i grundförordningen.

Artikel 25

Vistelse i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten

A) Förfarande och rättigheternas omfattning

1. När artikel 19 i grundförordningen tillämpas ska den försäkrade personen tillhandahålla vårdgivaren eller givaren av långvarig vård i den medlemsstat där han eller hon vistas en handling som utfärdats av dennes behöriga institution och i vilken det anges att personen har rätt till vårdförmåner. Om den försäkrade personen inte har en sådan handling, ska institutionen på vistelseorten, på begäran eller om det av andra skäl är nödvändigt, vända sig till den behöriga institutionen för att erhålla handlingen.

2. *[inga ändringar]*
3. De vårdförmåner som avses i artikel 19.1 i grundförordningen ska avse de vårdförmåner som utges i vistelsemedlemsstaten, enligt dess lagstiftning, och som av medicinska skäl eller till följd av behovet av långvarig vård är nödvändiga för att den försäkrade personen inte ska vara tvungen att före slutet av sin planerade vistelse återvända till den behöriga medlemsstaten för att få den nödvändiga behandlingen eller förmåner vid långvarigt vårdbehov.

Artikel 28

Kontantförmåner vid långvarigt vårdbehov vid vistelse eller bosättning i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten

1. För att få rätt till kontantförmåner vid långvarigt vårdbehov enligt artikel 21.1 i grundförordningen, ska den försäkrade personen vända sig till den behöriga institutionen. Den behöriga institutionen ska vid behov underrätta institutionen på bosättningsorten om detta.

Artikel 31

Tillämpning av artikel 34 i grundförordningen

1. Den behöriga institutionen ska informera den berörda personen om bestämmelserna i artikel 34 i grundförordningen om förhindrande av sammanträffande av förmåner. Tillämpningen av dessa regler ska säkerställa att den person som inte är bosatt i den behöriga medlemsstaten är berättigad till förmåner motsvarande minst samma totalbelopp eller värde som personen skulle vara berättigad till om denna var bosatt i den medlemsstaten.
2. Den behöriga institutionen ska även informera institutionen på bosättnings- eller vistelseorten om utbetalning av kontantförmåner vid långvarigt vårdbehov, om det i den lagstiftning som den senare institutionen tillämpar föreskrivs vårdförmåner vid långvarigt vårdbehov, vilka ingår i den förteckning som avses i artikel 33a.1 i grundförordningen.

Artikel 32

Särskilda genomförandeåtgärder

1. Om en person eller en grupp av personer på begäran har undantagits från obligatorisk sjukförsäkring eller försäkring för långvarig vård och alltså inte omfattas av ett system för sjukförsäkring eller försäkring för långvarig vård på vilket grundförordningen är tillämplig, ska inte institutionen i en annan medlemsstat, uteslutande på grund av detta undantag, bli ansvarigt för att bära kostnaderna för vård- eller kontantförmåner till sådana personer eller en familjemedlem enligt avdelning III kapitel 1 i grundförordningen.
4. [...]

Avdelning IV, kapitel 1

Återbetalning av förmåner enligt artikel 35 och artikel 41 i grundförordningen

Artikel 87

Läkarundersökningar och administrativa kontroller

4. Punkterna 2 och 3 ska också tillämpas för att fastställa eller kontrollera hjälpbehovet för en förmånstagare eller sökande vid långvarigt vårdbehov som anges i artikel 1.vb i grundförordningen.
6. Som ett undantag till principen om kostnadsfritt ömsesidigt administrativt samarbete enligt artikel 76.2 i grundförordningen, ska den faktiska kostnaden för de kontroller som anges i punkterna 1–5 återbetalas till den institution som uppmanats att utföra dem, av den gäldenärsinstitution som begärt kontrollerna. Om den institution som uppmanats att utföra kontrollen också använder resultaten för att bevilja förmåner för egen räkning åt den berörda personen enligt den lagstiftning som den tillämpar ska den emellertid inte göra anspråk på den ersättning som avses i föregående mening.

Bestämmelser i förslaget som rör *Familjeförmåner***Förordning (EG) nr 883/2004****Skäl 35 -a (nytt)**

När det gäller beräkningen av tilläggsbeloppet bör man i denna förordning ta hänsyn till domstolens dom i mål C-347/12 *Wiering* och föreskriva nödvändiga förtydliganden och förenklingar. Med hänsyn till den särskilda karaktären hos de olika familjeförmånerna i medlemsstaterna bör två typer av familjeförmåner särskiljas utifrån huvudsakligt syfte och mål och den grund på vilken de beviljas.

Skäl 35a (nytt)

Familjeförmåner i form av kontantförmåner som främst är avsedda att ersätta inkomstbortfall, helt eller delvis, eller inkomster som personen inte kan intjäna på grund av vård av barn kan särskiljas från andra familjeförmåner som är avsedda att täcka familjeutgifter. Eftersom sådana förmåner kan betraktas som enskilda rättigheter som är personliga för den förälder som omfattas av lagstiftningen i den behöriga medlemsstaten bör det vara möjligt att förbehålla dem uteslutande för den berörda föräldern. Sådana enskilda förmåner bör förtecknas i del I i bilaga XIII till denna förordning. Medlemsstater med sekundär behörighet kan välja att prioriteringsregler när rätter till familjeförmåner enligt lagstiftningen i den behöriga medlemsstaten och enligt lagstiftningen i den medlemsstat där familjemedlemmarna är bosatta sammanträffar inte ska tillämpas på sådana förmåner. Om en medlemsstat väljer att inte tillämpa prioriteringsreglerna ska den göra det konsekvent för alla ersättningsberättigade personer i motsvarande situation och det ska förtecknas i del II i bilaga XIII.

Artikel 68

Prioritetsregler vid sammanträffande

2. Vid sammanträffande av rätt till förmåner skall familjeförmåner beviljas i enlighet med den lagstiftning som anses ha företräde enligt punkt 1. Rätten till familjeförmåner med stöd av annan eller andra berörda lagstiftningar skall innehållas upp till det belopp som föreskrivs i den förra statens lagstiftning om förmåner av samma slag och i förekommande fall utges i form av ett tilläggsbelopp för den del som överstiger detta belopp. Ett sådant tilläggsbelopp behöver dock inte utges för barn som är bosatta i en annan medlemsstat, om rätten till förmånen i fråga endast grundar sig på bosättning.
- 2a. Vid beräkning av tilläggsbeloppet för familjeförmåner i enlighet med punkt 2 i denna artikel ska det finnas två kategorier av förmåner av samma slag:
 - a) Familjeförmåner i form av kontantförmåner som i första hand är avsedda att ersätta delar av eller hela inkomster som inte intjänats eller inkomster som personen inte kan intjäna på grund av vård av barn.
 - b) Samtliga övriga familjeförmåner.

Artikel 68b (ny)

Särskilda bestämmelser för familjeförmåner i form av kontantförmåner som är avsedda att ersätta inkomstbortfall under perioder för vård av barn

1. Sådana familjeförmåner som avses i artikel 68.2a a och som förtecknas i del I i bilaga XIII ska beviljas i enlighet med lagstiftningen i den behöriga medlemsstaten, enbart åt den person som omfattas av den lagstiftningen. Det ska inte förekomma någon härledd rätt till sådana förmåner. Artikel 68a i denna förordning ska inte tillämpas på sådana förmåner och den behöriga institutionen ska inte vara skyldig att beakta en ansökan som inlämnats av den andra föräldern, av en person som betraktas som förälder eller av en person eller institution som är barnets eller barnens vårdnadshavare enligt artikel 60.1 i tillämpningsförordningen.

2. Med avvikelse från artikel 68.2, vid sammanträffande av rätt till förmåner enligt motstridig lagstiftning eller motstridiga lagstiftningar får en medlemsstat bevilja en familjeförmån som anges i punkt 1 i sin helhet åt en förmånstagare oavsett det belopp som föreskrivs i den första statens lagstiftning. Medlemsstater som väljer att tillämpa ett sådant undantag ska förtecknas i del II i bilaga XIII med hänvisning till den familjeförmån som undantaget gäller.

BILAGA XIII (ny)

FAMILJEFÖRMÅNER I FORM AV KONTANTFÖRMÅNER AVSEDDA ATT ERSÄTTA INKOMSTBORTFALL UNDER PERIODER FÖR VÅRD AV BARN

(Artikel 68b)

Del I Familjeförmåner i form av kontantförmåner avsedda att ersätta inkomstbortfall under perioder för vård av barn²

(Artikel 68b.1)

ÖSTERRIKE

- a) Schablonmässigt bidrag för vård av barn (lag om bidrag för vård av barn, 2001/103).
- b) Bidrag för vård av barn som ersättning för förvärvsinkomst (lag om bidrag för vård av barn, 2001/103).
- c) Partnerbonus (lag om bidrag för vård av barn, 2001/103).

BELGIEN

Rätten till föräldraledighet i yrkeslivet (kungligt dekret av den 29.10.1997 om införandet av en föräldraledighet i yrkeslivet).

² Cypern, Grekland, Irland, Malta, Nederländerna och Förenade kungariket uppgav att de inte anser att någon av deras familjeförmåner kan betecknas som familjeförmåner i form av kontantförmåner avsedda att ersätta inkomstbortfall under perioder för vård av barn (*observera att denna fotnot ska införas endast i informationssyfte och att den inte kommer att tas med i den slutliga texten vid offentliggörandet i EUT*).

BULGARIEN

- a) Förmåner i samband med graviditet och barnafödande (socialförsäkringslag, utfärdad som SG nr 110 av den 17.12.1999, i kraft sedan den 1 januari 2000) med början när barnet är sex månader.
- b) Förmåner vid adoption av barn i åldern 2–5 år (socialförsäkringslag, utfärdad som SG nr 110 av den 17.12.1999, i kraft sedan den 1 januari 2000).
- c) Förmåner vid vård av litet barn (socialförsäkringslag, utfärdad som SG nr 110 av den 17.12.1999, i kraft sedan den 1 januari 2000).

TJECKIEN

Föräldrapenning (lag nr 117/1995 om statligt socialstöd, i dess ändrade lydelse).

DANMARK

- a) Löneersättning (lag om utjämningsystem för mammor för den privata sektorn) från och med den 15:e veckan efter födseln.
- b) Kontantförmåner för mammor och pappor (samlad lagstiftning om rätt till ledighet och förmåner vid barnafödelse) från och med den 15:e veckan efter födseln.

ESTLAND

Förmån vid föräldraledighet (lag om familjeförmåner av den 15 juni 2016).

FINLAND

Föräldrapenning (sjukförsäkringslagen, 1224/2004).

FRANKRIKE

- a) Komplement till fritt val av tillämplig verksamhet (barn som fötts/adopterats före den 1 januari 2015) (artikel 60-II i lagen om finansiering av social trygghet för 2004).

- b) Gemensam förmån för barnuppfostran (PREPARE) (barn som är födda den 1 januari 2015 eller senare) (artikel 8-I-7° – lag nr 2014–873 av den 4 augusti 2014 för verklig jämställdhet mellan kvinnor och män).

TYSKLAND

Föräldrapenning (lag om föräldrapenning och föräldraledighet).

UNGERN

Barnomsorgsavgift (lag LXXXIII från 1997 om tjänster inom den obligatoriska sjukförsäkringen).

ITALIEN

Bidrag vid föräldraledighet (lagstiftningsdekret av den 26 mars 2001, nr 151).

LETTLAND

Föräldraförmån (lag om moderskaps- och sjukförsäkring av den 6.11.1995).

LITAUEN

Förmån vid vård av barn (lag av den 21 december 2000 om socialförsäkring vid sjukdom och moderskap nr IX-110, i dess ändrade lydelse).

LUXEMBURG

Inkomstersättning vid föräldraledighet (lag av den 3 november 2016 om reform av föräldraledigheten).

POLEN

- a) Ett tillägg till familjebidraget för vård av barn under föräldraledighet (lag av den 28 november 2003 om familjeförmåner).
- b) Familjeförmån (lag av den 28 november 2003 om familjeförmåner).

PORTUGAL

- a) Föräldrapenning (lagdekreten nr 89/2009 av den 9 april 2009 och nr 91/2009 av den 9 april 2009) med början den sjunde veckan efter födelsen.
- b) Förlängd föräldrapenning (lagdekreten nr 89/2009 av den 9 april 2009 och nr 91/2009 av den 9 april 2009).
- c) Adoptionsbidrag (lagdekreten nr 89/2009 av den 9 april 2009 och nr 91/2009 av den 9 april 2009).

RUMÄNIEN

Månatlig ersättning för vård av barn (regeringsförordning nr 111 av den 8 december 2010 om föräldraledighet och månatlig ersättning för vård av barn, med senare ändringar och tillägg).

SLOVAKIEN

Föräldrapenning (lag nr 571/2009 om föräldrapenning, i dess ändrade lydelse).

SLOVENIEN

- a) Föräldraersättning (lag om skydd av familjen och om familjeförmåner, Officiella tidningen nr 26/14 och 15/90, ZSDP-1).
- b) Föräldrapenning (lag om skydd av familjen och om familjeförmåner, Officiella tidningen nr 26/14 och 15/90, ZSDP-1).

SVERIGE

Föräldrapenning (socialförsäkringslagen).

Del II Medlemsstater som utger de familjeförmåner som avses i artikel 68b i sin helhet

(Artikel 68b.2)

ESTLAND

FINLAND

LITAUEN

LUXEMBURG

SVERIGE
